

Arrest

nr. 284 426 van 7 februari 2023
in de zaak RvV X en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. VAN DE WEYER
Borsbeeksebrug 36
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022, gekend onder rolnummer 283 036.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022, gekend onder het rolnummer 284 046.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat P. VAN DE WEYER, die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt. en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 29 december 2019, dienen op 16 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van verzoekers op 2 februari 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers worden gehoord op 23 maart 2022.

1.3. Op 22 september 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen die op 23 september 2022 aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en een moslim van de soennitische strekking te zijn. U bent op 25 januari 1988 geboren in Karachi, provincie Sindh, Pakistan. U ging naar de universiteit van Karachi in 2006. In 2009 startte u als 'Data entry operator' bij de "NADRA" (National Database & Registration Authority)). In 2012 werd u daar 'Junior executive'. Het was uw taak om foto's te nemen van personen die een identiteitskaart kwamen aanmaken.

In 2013 was het druk in uw "NADRA" kantoor omdat de verkiezingen zouden starten. Door die drukte lukte het niet om alle aanvragers van een identiteitskaart te controleren waardoor er illegale identiteitskaarten gemaakt werden. Hierop werd er rond 2014 en 2015 een intern onderzoek opgestart door het hoofdkwartier van NADRA. U werd samen met uw collega's geschorst omwille van dit onderzoek. Echter zouden jullie niet bewust geweest zijn van deze fout tijdens het maken van de identiteitsdocumenten. Toch werden verschillende werknemers van die NADRA ontslagen, gearresteerd en aangeklaagd in FIR's. Om dit tegen te gaan ging u uit eigen beweging en met behulp van een advocaat zelf naar de rechtbank in juni 2016 om een zaak op te starten hiertegen omdat u niet valselijk beschuldigd wilde worden. Die zaak is nog steeds lopende omdat dit lang duurt in Pakistan.

Ook zou u in 2015 betrokken geweest zijn in een verkeersongeluk. U heeft een vermoeden dat dit een gerichte aanslag op u was, uitgevoerd door een familie die via u aan valse identiteitskaarten wilden geraken, maar die u wandelen gestuurd heeft.

U zou actief geweest zijn binnen de politieke partij "MQM" (Muttahida Quami Movement). Op 22 augustus 2016 was er een toespraak van de MQM-leider Altaf. Op die bijeenkomst startten er rellen en werden verschillende leiders van uw partij opgepakt. U vluchtte naar huis en kreeg daar het bericht om uw huis te verlaten omdat de politie op zoek zou zijn naar werknemers van MQM. U vertrok daarop naar Hadriabad, een 2 à 2,5 uur rijden met een auto van Karachi, waar de neef van uw schoonbroer woont. U bleef daar vijftien maanden ondergedoken.

In die periode werden er twee (valse) FIR's uitgevaardigd tegen u, respectievelijk op 22.08.2016 en op 3.01.2017, waarna er ook 3 arrestatiebevelen volgden. In die periode had u enkel contact met uw schoonbroer bij wie u verbleef. Echter belde u op een bepaald moment naar uw broer. Hij waarschuwde u hierop dat de politie zijn nummer zou hebben, en u nu opnieuw in gevaar zou zijn. U liet uw gezin in Hadriabad en vluchtte verder naar Sakkar. Uw vrouw was zwanger en besloot terug te keren naar Karachi.

U verbleef een tijdje op een boerderij in Sakkar. Via uw schoonbroer kwam u te weten dat er verkiezingen waren in 2018 en er omwille daarvan een actie gestart werd tegen de werknemers van MQM. Opnieuw kreeg u de boodschap u veilig te stellen en u vluchtte verder naar Atabad omdat er mensen van uw partij opgepakt werden.

Een tijd later kwam de politie naar uw huis en nam uw broer mee. Ze sloegen hem en vroegen hem waarom u nog steeds niet was verschenen op het politiekantoor. Uw vader heeft 500 000 roepies betaald om uw broer vrij te laten.

In mei 2019 kwam de politie opnieuw naar uw huis om te vragen waarom u nog steeds niet was opgedaagd. Op dat moment kreeg uw vader een hartaanval omdat hij zo werd lastiggevallen.

Omdat de situatie steeds erger werd en u ongelukkig was besloot u Pakistan te verlaten. U vertrok samen met uw vrouw en drie kinderen op 24 december 2019 met het vliegtuig naar Qatar. Jullie gebruikten hiervoor jullie eigen paspoorten. Daar namen jullie het vliegtuig naar Italië. Jullie reisde per vliegtuig verder

naar België waar jullie op 29 december 2019 aankwam. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 16 januari 2020.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: twee schooldocumenten van uw middelbare school (origineel); uw diploma aan de universiteit van Karachi (origineel); 3 arrestatiebevelen; klacht van uw vader (origineel); Vertaling + FIR 282/2016 (origineel); Vertaling + FIR 132/2017 (origineel); oordeel anti- terrorisme rechtbank 282/2016 (origineel); oproepingsbrief rechtbank (kopie); map documenten inzake de aangespannen rechtszaak tegen de Pakistaanse staat in de vorm van uw werkgever NADRA en verschillende attesten aangaande het interne onderzoek tegen u dat lopende is bij uw werkgever NADRA (origineel); aanstelling als 'data entry operator' bij NADRA (kopie); Badge 'junior executive' bij NADRA (kopie); antwoord op rechtbank (kopie); medisch document 2015 (kopie); map medische documenten België (origineel); map documenten tewerkstelling en loonbrieven België (kopie) en uw huwelijkscertificaat (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo legde u een bundel medische documenten neer waaruit o.a. blijkt dat u problemen heeft met uw bloeddruk. In één van deze attesten staat dat u vergeetachtig zou zijn. Echter blijkt dit op uw verklaringen gebaseerd te zijn, zonder dat dit verder medisch toelicht of onderzocht wordt. Nergens tijdens uw gehoor bleek dat dit een probleem vormde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest zowel vervolging omwille van identiteitsfraude die plaats heeft gevonden op uw NADRA kantoor. Verder vreest u alsook vervolging omdat u een lid bent van de politieke partij MQM, dewelke gevisieerd wordt door de Pakistaanse autoriteiten.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het ontbreken van uw identiteitsdocumenten, waaronder uw paspoort. U legt dan wel een tal van documenten neer om uw asielrelaas te ondersteunen, maar u kan op geen enkele manier, ontegensprekelijk, uw identiteit aantonen. Gezien uw bewering dat u jaren gewerkt heeft voor de NADRA, de Pakistaanse dienst die identiteitskaarten uitvaardigt, waardoor u het belang van identiteitsdocumenten dient te kennen, is het des te bevreedender dat u geen enkel officieel identiteitsdocument wist neer te leggen. Hiernaar gevraagd verklaart u dat de smokkelaar deze heeft afgenomen toen hij beweerde tickets te gaan kopen naar het Verenigd Koninkrijk (NPO, p.12). Echter kan deze blote en stereotiepe verklaring niet overtuigen. Hierdoor ontstaat dan ook het sterke vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt, waarschijnlijk daar de informatie daarin niet overeenstemt met uw verklaringen. Gevraagd of u dit verlies in België hebt aangegeven verklaart u voltijds bezig te zijn met werken in België (NPO, p.12). Echter hebt u voldoende tijd gehad om hier vaststelling van te laten maken. Dit alles zet op voorhand reeds uw oprechtheid op losse schroeven. U kunt immers niet ontegensprekelijk aantonen de persoon te zijn die vermeld staat in de overige door u neergelegde documenten.

Zoals reeds opgemerkt bestaat uw vrees voor vervolging uit twee luiken.

Ten eerste kunnen uw verklaringen dat u vervolging vreest omwille van uw problemen met betrekking tot identiteitsfraude in 2013 in uw NADRA kantoor niet overtuigen en dit omwille van volgende argumenten.

Primo legt u vage verklaringen af over de beweerde identiteitsfraude waaruit uw problemen zijn ontstaan. U verklaart dat er valse identiteitskaarten werden gemaakt omdat enkele slechte mensen misbruik maakten van jullie (NPO, p.14). Echter kan u verder niets vertellen over deze 'slechte mensen'. U vertelt

alleen dat het verschillende mensen zijn binnen uw partij maar dat u deze mensen niet kent (NPO, p. 16). Het is echter opvallend dat u nadien aangeeft dat het maken van deze valse identiteitskaarten 'per vergissing' gebeurde. U vertelt hierover dat omwille van de drukte bij het NADRA- kantoor tijdens de verkiezingen het onmogelijk werd om iedereen te controleren (NPO, p. 17). Dat u initieel beweert dat er opzettelijke fouten werden gemaakt door slechte mensen, en later beweert dat er onopzettelijke, menselijke fouten zijn gebeurd, is niet ernstig te nemen.

Secundo zijn uw verklaringen over de verschillende FIR's, arrestaties en doden die uit dit incident voortvloeiden maar weinig overtuigend. Zo kan u niet vertellen welke collega's welke straf hebben gekregen (NPO, p. 18). U beweert dat enkele medewerkers gedood zouden zijn door de politie, maar kan niet vertellen over wie het precies gaat (NPO, p. 18). Gevraagd wat er met andere medewerkers gebeurde antwoordt u gewoonweg 'ik heb geen contact met hen' (NPO, p. 18). Uw schoonbroer zou u er louter over verteld hebben (NPO, p. 18). U hebt daarbovenop ook geen kennis over de eigenlijke straffen die op zulke fout staan, er zou 'vanalles' kunnen gebeuren (NPO, p. 19). Dat u vreest hiervoor aangeklaagd te worden maakt het weinig aannemelijk dat u deze straffen nooit zou opgezocht hebben of gevraagd zou hebben aan uw advocaat. Dat uw kennis hierover ondermaats is, doet verder vermoeden dat u hier niet helemaal oprecht over bent.

Tertio verklaart u aangevallen te zijn door een familie die documentenfraude wilde plegen in uw NADRA kantoor maar u dit niet wilde doen voor hen. U vertelt dat deze familie even later tegen u zijn gereden toen u op een motorfiets zat. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u deze personen in dat voertuig niet hebt gezien, u was immers bewusteloos. U hebt het over een vermoeden (NPO, p. 19). U legt omtrent dit incident een medisch document neer van 27 mei 2015. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden wat er precies gebeurd is en wat of wie de oorzaak van het incident was. Daarbovenop betreft het een kopie waaraan geen enkele bewijswaarde gegeven kan worden aangezien Pakistaanse documenten gevoelig zijn aan corruptie. U haalde later in uw verklaringen deze problemen niet meer aan. Het CGVS stelt vast dat u op dit moment geen actuele vrees koestert omtrent deze familie op basis van uw verklaringen.

Dat u quarto op basis van deze informatie op eigen houtje een rechtszaak aanspant tegen de Pakistaanse overheid is dan ook uitermate bevreemdend te noemen. U start een rechtszaak in 2016 rond problemen in 2013 zonder dat u zelf werd aangeklaagd, u geen kennis heeft van de mogelijke straffen en geen enkel voorbeeld kan aanhalen van andere werknemers die iets zou zijn overkomen (NPO, p. 19). U startte samen met een advocaat een procedure, die u verbazend genoeg niet hebt verdergezet (NPO, p. 17). De procedure lijkt voornamelijk een intern geschil te zijn binnen de NADRA, tussen u en uw overste, waarbij uw advocaat vooral de manier waarop de NADRA haar interne onderzoek naar u voerde, hekelt. De rechtbank riep u enkele malen op om uw verhaal te doen, maar u bent daar niet verschenen. U verklaart dat u onmiddellijk na het starten van deze zaak gevlucht bent wegens arrestatiebevelen op basis van uw problemen wegens uw betrokkenheid bij MQM (zie verder) (NPO, p. 18). Echter klopt deze verklaring niet. U startte de rechtszaak in juni 2016 en de partijen werden blijkens uw documenten opgeroepen naar de rechtbank te komen op 19 augustus 2016. Jullie werden later opnieuw opgeroepen op 20 september 2016. Het is bijzonder dat u vertelt op de vlucht te zijn voor een arrestatiebevel op dat moment, want uw eerste aanklacht omwille van uw banden met de MQM, dateert van 22/08/2016. Op deze FIR volgden drie arrestatiebevelen: dd. 12/10/2016, 13/11/2016 en 24/01/2017, dus na de zittingsdata. Dat u verscholen zat en daarom niet zou kunnen opdagen kan alvast niet overtuigen. Gevraagd naar de huidige stand van zaken van dit proces moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt geen idee en verwijst louter naar een document dat u hebt afgegeven. Er kan echter verwacht worden dat als u dit element inroept als vluchtreden en er in Pakistan een proces lopende zou zijn, u op de hoogte bent hiervan. U bent bovendien geschoold en had het document zelf kunnen lezen of het kunnen navragen in Pakistan. Het CGVS gaat ervan uit dat de zaak afgesloten is, en dus niet meer lopende, aangezien er duidelijk op het document staat aangegeven dat indien u niet komt opdagen het dossier zou worden afgerond (NPO, p. 17-18). Aangezien er op dit moment geen enkele FIR of arrestatiebevel is uitgevaardigd in verband met deze interne kwestie tussen u en uw werkgever en de politie niet actief naar u op zoek blijkt te zijn hebt u niet kunnen overtuigen een actuele vrees voor vervolging te hebben omwille van identiteitsfraude in 2013. Niets wijst er immers op dat deze aanklacht omtrent een interne kwestie bij uw werkgever uitmondde in een strafrechtelijke vervolging.

Ten tweede kunnen uw verklaringen dat u vervolging vreest omwille van uw lidmaatschap bij MQM sinds de speech van Altaaf Hussain op 22 augustus 2016 niet overtuigen en dit omwille van volgende argumenten.

Primo moet het CGVS opmerken dat u amper enige kennis hebt van MQM. Zelfs als u verklaart dat u deze partij vervoegde via vrienden om een school te vinden mag toch redelijkerwijze verwacht worden dat u iets weet van die partij, u was immers lid van 2006 tot 2016 (NPO, p.7). U kan niet meer vertellen dan dat MQM een vlag heeft met groen, rood en wit en dat Altaaf Hussein die in Londen woont, de partij oprichtte in 1984 (NPO, p.9-10). U kon verder niets vertellen over hun ideologie, uw motivatie om lid te zijn, de leden van MQM, de standpunten van MQM en de grootte van de partij (NPO, p.7-9). U kan door deze summiere kennis over MQM niet overtuigen actief lid te zijn geweest. Bovendien legde u geen enkel stuk neer dat uw beweerde band tussen deze partij en u zou kunnen aantonen.

Secundo wordt bovenstaande vaststelling verder ondersteund door uw beperkte rol in de partij. U vertelt dat uw taak binnen de partij was om 'gewoon naar de vergaderingen' te gaan als vrijwilliger. U moest dan medewerkers plaatsen toewijzen (NPO, p.11). Gevraagd naar de frequentie van deze vergaderingen verklaart u dat het op 'verschillende tijdstippen' was, u voegt hieraan toe dat u er niets van kan zeggen (NPO, p.10-11). Gevraagd hoe vaak u naar deze vergaderingen ging antwoordt u slechts 'verschillende keren'. Hier verder op doorgevraagd verklaart u één keer om de twee of drie maanden te gaan. U vertelt dat er op zo een vergaderingen toespraken worden gehouden door grote leiders zoals Farooq Sattar (NPO, p.11). Opnieuw komt u niet verder dan oppervlakkige verklaringen. Op basis van uw oppervlakkige en summiere verklaringen kan er vastgesteld worden dat u geen actief lid was in de werking van MQM. Hoogstens een vrijwilliger die zo nu en dan aanwezig was op bijeenkomsten.

Tertio kan u niet overtuigen dat u op basis van dit laag profiel bij MQM een doelwit zou vormen voor de Pakistaanse autoriteiten. U vertelt dat u aanwezig was op de speech van Altaaf in augustus 2016, waar er rellen zijn uitgebroken. Op dat moment zouden de Pakistaanse autoriteiten iedereen die betrokken was met MQM arresteren. U kon echter op tijd wegluchten. Gevraagd naar wie er die dag werd gearresteerd kan u enkele namen geven van grote leiders die werden opgepakt die dag zoals Farooq Sattar. Gevraagd of er andere leden, zoals u, opgepakt werden kan u geen enkel voorbeeld geven (NPO, p.21).

Quarto kan u niet overtuigen dat er actief gezocht wordt naar u door de Pakistaanse autoriteiten. Hierbij legt u twee FIR (en hun vertaling) neer en 3 arrestatiebevelen verbonden aan de eerste aanklacht, die tegen u zouden zijn uitgevaardigd. Op 22 augustus 2016 werd een FIR opgesteld waarin uw naam, samen met verschillende andere namen, werd vermeld als leden van MQM die wegluchtten na de speech van Altaaf. Er mag echter om verschillende redenen getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze FIR, die hier aan verbonden 3 arrestatiebevelen en het vonnis van de rechtbank. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat gezien de heersende corruptie in Pakistan, alle soorten documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden. Ten tweede staat u vermeld in een FIR dd. 22/08/2016, uitgevaardigd door het "Artillery Maidan" politiestation. Uit toegevoegde publieke informatie blijkt dat dit politiebureau inderdaad na de rellen van 22/08/2016 twee FIR uitvaardigde, maar de wetsartikels die in deze FIR geregistreerd staan, blijkens het nieuwsartikel, komen niet overeen met de artikels die vermeld staan in uw FIR. Bovendien komen twee van de artikels waaronder u aangeklaagd werd, zijnde 121 en 121 A, waaronder men aangeklaagd kan worden wanneer men oorlog voert tegen Pakistan, over als zijnde volledig misplaatst, temeer andere artikels (zoals 124A: sedition "afscheiding" e.a. die blijkens de publieke informatie daadwerkelijk in de FIR die omwille van dit incident uitgevaardigd werden, staan) onder deze afdeling (Of Offences Against The State) logischer zijn in een aanklacht wegens politieke rellen. De 3 hierop volgende arrestatiebevelen zijn dan ook ongeloofwaardig. Dat men tot driemaal toe, op drie in de tijd ver uit elkaar liggende momenten het politiebureau verantwoordelijk voor de FIR benoemt als "Artillery" ipv "Artillery" wijst verder op het ongeloofwaardige van deze documenten. Tenslotte verklaart u dat een anti- terrorisme rechtbank een uitspraak gedaan heeft in deze aanklacht. Echter bij het nalezen van dit vonnis blijkt dat het gebruikte Engels van deze tekst (vooral in deel 4, waar de strafmaat bepaald wordt), van dusdanig laag niveau is, dat er kop noch staart gemaakt kan worden van deze tekst (bv. "The alleged incidents of alleged incidents have gone underground and since the date of absent people"). Dit ondermijnt dan ook elk geloof in de authenticiteit van dit document.

De tweede FIR waarin u betrokken werd, dd. 03/01/2017, handelt dan weer over moord (art 302). Vreemd genoeg legt u voor deze toch zeer ernstige aanklacht dan weer geen enkel ander document neer wat een zicht zou bieden op het verloop van de procedure. Daar u ook hier zogenaamd omwille van uw betrokkenheid met de MQM vervolgd werd en daar er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de eerste aanklacht tegen u, kan er ook geen geloof worden gehecht aan deze tweede aanklacht tegen u.

*Ook de rest van uw verklaringen omtrent uw beweerde vrees wegens deze aanklachten, ondermijnen de geloofwaardigheid hiervan. Deze vaststelling wordt ondersteund door uw verklaring dat er **niet al te actief***

naar u gezocht wordt en dit ondanks de ernst van de verschillende aanklachten tegen u, waarop mogelijks zelfs de doodstraf kan staan. U vertelt dan wel dat de politie 'verschillende keren' is langsgelopen bij uw huis maar uw familie dit u niet vertelde omdat u ziek bent van de stress (NPO, p.22). Echter bent u sinds uw problemen in 2016 nog drie jaar in Pakistan gebleven, tot 2019, alvorens het land te verlaten. In die drie jaar hebt u geen nieuwe problemen ondervonden. U vertelt dan wel dat u ondergedoken leefde maar u had nog wel contact met uw vrouw, aangezien u in die periode enkele kinderen hebt gekregen (NPO, p.6 en 22). U haalt ook niet aan dat in die periode de politie bij uw vrouw en kinderen zijn gegaan die wél in Karachi verbleven. U haalt in die hele periode, van 2016 tot nu, slechts 2 incidenten aan: de politie zou één keer uw broer zijn komen halen om hem te ondervragen en in mei 2019 zouden ze opnieuw zijn langsgelopen waardoor uw vader een hartaanval heeft gekregen en is overleden. Echter vermeldde u beide incidenten niet eerder bij de DVZ. Alsook zijn het blote beweringen waar u geen enkel ondersteunend document van weet neer te leggen (NPO, p.4). Als u werkelijk gezocht zou worden door de Pakistaanse autoriteiten op basis van de FIR die hierboven vermeld staan, is het weinig aannemelijk dat ze niet actief naar u op zoek waren in al die jaren.

Aansluitend vroeg u geen asiel aan bij uw aankomst in Europa, zijnde in Italië, terwijl u daartoe wel de kans had, des te meer gezien uw visum voor dertien dagen (NPO, p.23). U verklaart dat u initieel naar het Verenigd Koninkrijk wilde gaan (NPO, p.23). Dat u naliel daar asiel aan te vragen geeft verder aan dat u op dat ogenblik waarschijnlijk niet echt op zoek was naar internationale bescherming hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarbij kan het CGVS nog opmerken dat u Pakistan verliet met uw **eigen paspoort** waardoor uw bewering dat er valse aanklachten tegen u zijn opgestart niet ernstig kunnen worden genomen. Immers, indien u zou gezocht worden door de Pakistaanse overheid is het weinig aannemelijk dat u het risico zou nemen om met uw eigen paspoort het land te verlaten, vooral gezien de ernst van de aanklachten tegen u, waar mogelijks zelfs de doodstraf op staat en het feit dat u veroordeeld zou zijn door een anti- terrorisme rechtbank. Uw bewering dat uw visum via de smokkelaar geregeld werd, neemt niet weg dat u en uw gezin onder jullie eigen identiteit reisden, dit terwijl u een gezocht man zou zijn. Overigens kunt u uw bewering dat uw visum via een smokkelaar geregeld werd ook niet hard maken, daar u uw paspoort niet wenst voor te leggen (zie supra). Ook deze vaststelling ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Ten slotte kunnen uw **overige documenten** bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw schooldocumenten zeggen mogelijks iets over uw scholing, de map medische documenten geven een zicht over uw medische afspraken die u heeft gehad in België en de map van loonbrieven vertellen iets over uw tewerkstelling in België. Al de documenten betreffende de interne onenigheid die u heeft met uw werkgever, werden besproken. Kan nog aan worden toegevoegd dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Zo kan de inhoud van de verklaring afgelegd door uw vader betreffende uw problemen betwijfeld worden. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat (ver)vals(t)e documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, §, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie **EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021** beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht

van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Sindh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Karachi, provincie Sindh, Pakistan. Op 24 december 2019 zou u samen met uw echtgenoot en drie kinderen uw land van herkomst verlaten hebben. Op 16 januari 2020 vroeg u om internationale bescherming in België. Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag integraal gebaseerd is op de vluchtmotieven die uw man, M.M.K. (20/11834), heeft aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag verwijst u naar de documenten neergelegd door uw echtgenoot.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventueel bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw asielrelaas blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven ingeroepen door uw echtgenoot, M.M.K. (20/11834). Gezien er ten aanzien van uw man een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde immers zelf geen eigen asielmotieven aan en stelde dat er naast de problemen van uw man geen andere problemen waren (NPO, p.5 en 6) De beslissing ten aanzien van uw man, M.M.K. (20/11834), luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 283 036, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 284 046. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde motieven die geleid hebben tot de weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hun verzoekschrift voeren verzoekers hetzelfde verweer aan.

Gelet op het geheel van deze omstandigheden is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

In het enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 §§4-5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van de artikelen 2 en 3 van de wet van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen dat de commissaris-generaal te ver gaat door te vermoeden dat zij niet oprecht zouden zijn omwille van het feit dat zij verklaard hebben dat hun paspoort door een smokkelaar werd afgenomen toen hij tickets kocht voor het Verenigd Koninkrijk. Zij leggen thans hun identiteitskaart van Pakistan voor. Zij menen dat de commissaris-generaal hun asielrelaas niet op eigen merites heeft beoordeeld.

Hun verklaringen dienen te worden beoordeeld tegen de achtergrond van hun medische problematiek, wat volgens hen onvoldoende is gebeurd. De medische stukken tonen volgens hen aan dat verzoeker problemen heeft met zijn bloeddruk en dat hij vergeetachtig is.

M.b.t. hun vluchtrelaas menen zij dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de elementen die zij wel weten. Zij betogen dat zij zich niet hebben tegengesproken nu het volgens hen ging om een onopzettelijke productie van illegale identiteitskaarten en dat deze operatie bewust gestuurd werd door enkele personen, waar zij helaas geen informatie over hebben. Zij zien niet in waarom het bevreemdend zou zijn dat zij een rechtszaak hebben aangespannen tegen de Pakistaanse overheid, nu zij aangaven dat zij dit deden om zichzelf te verdedigen en op aanraden van verzoekers broer.

Zij vervolgen dat zij verklaard hebben dat verzoeker lid was van de politieke partij MQM, die hij verwoegde rond zijn achttiende verjaardag om een school te vinden. Zij verwijzen naar de recente getuigenverklaring van een vroegere buur om verzoekers band met de partij te bewijzen. De buur zou verklaren dat verzoeker lid was van MQM en dat hij tot op de dag van vandaag gezocht wordt door de politiediensten. Zij voegen toe dat zij zich het recht voorbehouden om hieromtrent nog extra documenten te leveren.

Zij vervolgen dat zij tijdens hun interview wel degelijk meer konden zeggen dan dat MQM een vlag heeft met groen, rood en wit en dat Altaaf Hussein de partij oprichtte in 1984, daar zij ook verwezen hebben naar het hoofdkwartier in Karachi, met name “nine zero”.

Verzoeker zou een actieve rol bekleed hebben bij MQM, voornamelijk in het kader van lokale bijeenkomsten/vergaderingen, die hij mee in goede banen heeft geleid.

Zij vervolgen dat na een speech van Altaaf Hussain, de oprichter van de partij, op 22 augustus 2016 rellen uitbraken en dat de politie de leden van MQM begon te arresteren, wat bevestigd zou zijn door onafhankelijke media. Er werd een arrestatiebevel opgesteld waarin o.m. verzoekers naam wordt vermeld als lid van MQM, waardoor hij met zijn vrouw en kinderen naar Hadriabad is gevlucht, waar hij 14 tot 15 maanden ondergedoken heeft geleefd. Verzoekers wijzen erop dat zij een kopie van dat arrestatiebevel hebben neergelegd en menen dat de motivering, dat hieraan geen geloof zou kunnen worden gehecht omdat Pakistaanse documenten gevoelig zijn aan corruptie, een algemene bespiegeling betreft, die niet toegespitst is op hun zaak. Het is volgens hen onduidelijk waarom documenten van de Pakistaanse overheid bij voorbaat als verdacht worden gekwalificeerd, terwijl aangenomen wordt dat het nieuwsartikel, vermeld in de bestreden beslissing, per definitie de waarheid zou bevatten. Ook onafhankelijke media zouden bevestigen dat de leden van MQM tot op de dag van vandaag worden vervolgd door de Pakistaanse overheid.

Zij menen dat het wrang is te lezen dat zij in de periode 2016-2019 geen problemen zouden hebben gekend in Pakistan, nu zij tijdens die periode ondergedoken hebben moeten leven. Zij benadrukken dat verzoeker een actief lid was van de politieke partij MQM en dat hij na het incident van 22 augustus 2016 gezocht wordt door de Pakistaanse overheid. Het feit dat hun relaas enkele kleine omissies bevat, doet volgens hen niets af aan de fundamentele aspecten van zijn asielaanvraag.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus betogen zij dat zij duidelijk hebben aangetoond dat zij het slachtoffer dreigen te worden van (dodelijk) geweld. Gelet op hun persoonlijke omstandigheden, waarbij zij in het verleden reeds herhaaldelijk bedreigd werden door de Pakistaanse overheid, lopen zij een reëel risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende nieuwe stukken:

- Aangetekende brief d.d. 23 september 2022 en de bestreden beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (ref: CGVS 20/11834);
- Notulen persoonlijk onderhoud dd. 23 maart 2022;
- Beslissing bureau voor juridische bijstand Antwerpen dd. 8 maart 2021 tot volledige kosteloosheid;
- Artikel Business Standard, 24 september 2022;
- Getuigenverklaring voormalige buurman;
- Artikel Refworld, 23 augustus 2022;
- Identiteitskaart M.M.K.

4.2. Verzoekers leggen ter terechtzitting een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, 2^e lid van de Vreemdelingenwet, waarbij zij de volgende nieuwe stukken voegen:

- Originele verklaring buurman waarvan de vertaling werd gevoegd bij het verzoekschrift;
- Krantenartikel Duniya News wat volgens verzoekers bevestigt dat zij niet veilig zullen zijn bij terugkeer naar Pakistan nu de moeder van verzoeker in het artikel verklaart dat alle relationele banden zullen worden doorgesneden.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan

de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoekers geen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

De medische attesten die verzoeker ter staving van zijn asielaanvraag heeft neergelegd, tonen aan dat hij op 5 november 2021 op raadpleging is geweest bij de dienst Nefrologie in het GZA ziekenhuis van Antwerpen. In het attest wordt onder de “huidige toestand” gesteld dat verzoeker twee jaar in België is, hij slecht slaapt, veel stress heeft, heel vergeetachtig is, hij zeer gejaagd overkomt, hij soms pijn op de borst voelt en dat hij bevende handen heeft bij stress. Uit het klinisch onderzoek bleek dat verzoeker “alert en adequaat” is. Als besluit stelt de attesterende dokter dat verzoeker lijdt aan arteriële hypertensie en dat hij veel stress ervaart door zijn sociale situatie. Er werden op klinisch en biochemisch vlak weinige bijzonderheden vastgesteld en er werd aangepaste medicatie voorgeschreven. Verder legde verzoeker nog de volgende documenten neer: bloedanalyse, een schema van thuismedicatie, elektronische voorschriften, een doorverwijsbrief gericht aan de dienst Nefrologie, een afwezigheidsattest, kleefstickers en een attest van 27 april 2021 van de dienst cardiologie waaruit blijkt dat verzoeker last heeft van een hoge bloeddruk, waarvoor medicatie werd voorgeschreven. Tenslotte blijkt dat verzoeker ook onderworpen werd aan een proctoscopie.

Voorgaande attesten en documenten kunnen bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daadwerkelijk niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in de attesten wordt immers *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de problemen van verzoeker een deelname aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken. Het betoog dat hij vergeetachtig is waardoor hij niet in staat zou zijn coherente verklaringen af te leggen in het kader van zijn beschermingsverzoek betreft een loutere bewering in zijn hoofde. Hoewel er sprake is van vergeetachtigheid in het *supra* vermelde medisch attest, wordt hierbij geenszins op objectieve wijze aangetoond dat die vergeetachtigheid een impact zou hebben op zijn cognitieve vermogen om verklaringen af te leggen bij de asielinstanties. Bovendien werd na onderzoek zelfs vastgesteld dat hij alert en adequaat is. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien niet dat verzoeker of zijn advocaat enige opmerkingen hebben gemaakt dat zijn fysieke of mentale toestand hem zou verhinderen om te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Hoewel van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit zou vermelden te meer nu hij hierom uitdrukkelijk werd gevraagd, blijken zulke problemen evenmin uit het verloop van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet aan dat hij niet in staat zou zijn geweest om aanspraak te kunnen maken op zijn rechten of te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure en dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met bijzondere procedurele noden in zijn hoofde.

Door in het verzoekschrift uiteen te zetten dat zijn verklaringen niet zouden zijn beoordeeld in het licht van zijn medische problematiek nu uit de medische stukken blijkt dat hij problemen heeft met zijn bloeddruk en hij vergeetachtig is, werpt hij geen ander licht op voorgaande. Hij is evenmin in staat de motieven van de commissaris-generaal dienaangaande te doen ombuigen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Zo legde u een bundel medische documenten neer waaruit o.a. blijkt dat u problemen heeft met uw bloeddruk. In één van deze attesten staat dat u vergeetachtig zou zijn. Echter blijkt dit op uw verklaringen gebaseerd te zijn, zonder dat dit verder medisch toegelicht of onderzocht wordt. Nergens tijdens uw gehoor bleek dat dit een probleem vormde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers tonen niet aan dat hen bepaalde procedurele noden ten onrechte niet zouden zijn toegekend.

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Zoals reeds *supra* aangestipt is het asiel- en vluchtrelaas van verzoekster geheel gesteund op dat van verzoeker. De uiteenzetting die volgt heeft dan ook zowel betrekking op verzoeker als op verzoekster, ook daar waar enkel verzoeker wordt vermeld.

Het asiel- en vluchtrelaas van verzoekers kan worden samengevat als volgt. Verzoeker vreest bij terugkeer vervolgd te zullen worden naar aanleiding van de gepleegde identiteitsfraude in 2013 in het NADRA kantoor waar hij werkzaam was. Daarnaast vreest verzoeker vervolgd te worden omwille van zijn lidmaatschap bij de politieke partij MQM. Na de speech van de oprichter van die partij op 22 augustus 2016 zijn er rellen ontstaan en sedertdien wordt verzoeker gezocht door de Pakistaanse autoriteiten.

Middels de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus toe te kennen aan verzoekers op grond van volgende overwegingen:

i) het vermoeden ontstaat dat verzoeker, die geen identiteitsdocumenten voorlegt, zijn paspoort achterhoudt omdat de daarin vervatte informatie niet overeenstemt met zijn verklaringen. Bovendien kan van verzoeker, die werkzaam was voor Nadra, de Pakistaanse dienst die identiteitskaarten uitvaardigt, verwacht worden dat hij het belang kent van identiteitsdocumenten;

ii) verzoekers verklaringen over zijn vrees voor vervolging omwille van zijn problemen m.b.t. de identiteitsfraude in 2013 in het NADRA kantoor overtuigen niet omdat: a) hij vage verklaringen aflegt over de beweerde identiteitsfraude en niets kan vertellen over de “slechte mensen” die hiervoor het initiatief hadden genomen; b) zijn verklaringen over de verschillende FIR's, arrestaties en doden die uit het incident zijn voortgevloeid, weinig overtuigend zijn; c) zijn verklaring, dat hij door een familie aangevallen werd omdat hij weigerde om voor hen identiteitsfraude te plegen, enkel gebaseerd is op een vermoeden; d) het

- uitermate bevreemdend is dat verzoeker op eigen houtje een rechtszaak aanspant tegen de Pakistaanse overheid in 2016 omtrent problemen in 2013 zonder dat hij zelf werd aangeklaagd;
- iii) verzoekers verklaringen omtrent zijn vrees voor vervolging omwille van zijn lidmaatschap bij MQM sinds de speech van Altaaf Hussain op 22 augustus 2016 kunnen niet overtuigen omdat: a) verzoeker amper kennis heeft aangaande de partij MQM; b) hij een beperkte rol had in de partij; c) het niet kan overtuigen dat hij op basis van zijn laag profiel een doelwit zou vormen voor de Pakistaanse autoriteiten; d) verzoeker niet kan overtuigen dat hij actief gezocht wordt door de Pakistaanse autoriteiten; e) voorgaande vaststellingen ondersteund worden door zijn verklaring, dat er niet al te actief naar hem gezocht wordt;
- iv) verzoeker liet na om bij zijn aankomst in Europa, zijnde in Italië, een beschermingsverzoek in te dienen, wat mede afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.
- v) verzoeker heeft met zijn eigen paspoort Pakistan verlaten, waardoor zijn bewering, dat er valse aanklachten tegen hem zijn, niet ernstig kan worden genomen;
- vi) de door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

5.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat er in hun hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat.

5.4.3. Verzoekers leggen ter staving van hun asielrelaas verschillende documenten neer (AD CGVS verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker):

- twee schooldocumenten van zijn middelbare school (origineel);
- diploma aan de universiteit van Karachi (origineel);
- 3 arrestatiebevelen;
- klacht van zijn vader (origineel);
- vertaling + FIR 282/2016 (origineel);
- vertaling + FIR 132/2017 (origineel);
- oordeel anti- terrorisme rechtbank 282/2016 (origineel);
- oproepingsbrief rechtbank (kopie);
- map documenten inzake de aangespannen rechtszaak tegen de Pakistaanse staat in de vorm van zijn werkgever NADRA en verschillende attesten aangaande het interne onderzoek dat lopende is bij zijn werkgever NADRA (origineel);
- aanstelling als 'data entry operator' bij NADRA (kopie);
- badge 'junior executive' bij NADRA (kopie);
- antwoord op rechtbank (kopie);
- medisch document 2015 (kopie);
- map medische documenten België (origineel);
- map documenten tewerkstelling en loonbrieven België (kopie) en uw huwelijkscertificaat (kopie).

De Raad merkt op dat in de motieven van de bestreden beslissing gelezen kan worden dat de voorgelegde documenten zowel inhoudelijk als vormelijk werden beoordeeld door de commissaris-generaal. De motieven acht de Raad pertinent en draagkrachtig en worden integraal bijgetreden: *“Quarto kan u niet overtuigen dat er actief gezocht wordt naar u door de Pakistaanse autoriteiten. Hierbij legt u twee FIR (en hun vertaling) neer en 3 arrestatiebevelen verbonden aan de eerste aanklacht, die tegen u zouden zijn uitgevaardigd. Op 22 augustus 2016 werd een FIR opgesteld waarin uw naam, samen met verschillende andere namen, werd vermeld als leden van MQM die wegvluchtten na de speech van Altaaf. Er mag echter om verschillende redenen getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze FIR, de hier aan verbonden 3 arrestatiebevelen en het vonnis van de rechtbank. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat gezien de heersende corruptie in Pakistan, alle soorten documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden. Ten tweede staat u vermeld in een FIR dd. 22/08/2016, uitgevaardigd door het “Artillery Maidan” politiebureau. Uit toegevoegde publieke informatie blijkt dat dit politiebureau inderdaad na de rellen van 22/08/2016 twee FIR uitvaardigde, maar de wetsartikels die in deze FIR geregistreerd staan, blijkens het nieuwsartikel, komen niet overeen met de artikels die vermeld staan in uw FIR. Bovendien komen twee van de artikels waaronder u aangeklaagd werd, zijnde 121 en 121 A, waaronder men aangeklaagd kan worden wanneer men oorlog voert tegen Pakistan, over als zijnde volledig misplaatst, temeer andere artikels (zoals 124A: sedition “afscheiding” e.a. die blijkens de publieke informatie daadwerkelijk in de FIR die omwille van dit incident uitgevaardigd werden, staan) onder deze afdeling (Of Offences Against The State) logischer zijn in een aanklacht wegens politieke rellen. De 3 hierop volgende arrestatiebevelen zijn dan ook ongeloofwaardig. Dat men tot driemaal toe, op drie in de tijd ver uit elkaar liggende momenten het politiebureau verantwoordelijk voor de FIR benoemt als “Artillery” ipv “Artillery” wijst verder op het*

ongeloofwaardige van deze documenten. Tenslotte verklaart u dat een anti- terrorisme rechtbank een uitspraak gedaan heeft in deze aanklacht. Echter bij het nalezen van dit vonnis blijkt dat het gebruikte Engels van deze tekst (vooral in deel 4, waar de strafmaat bepaald wordt), van dusdanig laag niveau is, dat er kop noch staart gemaakt kan worden van deze tekst (bv. "The alleged incidents of alleged incidents have gone underground and since the date of absent people"). Dit ondermijnt dan ook elk geloof in de authenticiteit van dit document.

De tweede FIR waarin u betrokken werd, dd. 03/01/2017, handelt dan weer over moord (art 302). Vreemd genoeg legt u voor deze toch zeer ernstige aanklacht dan weer geen enkel ander document neer wat een zicht zou bieden op het verloop van de procedure. Daar u ook hier zogenaamd omwille van uw betrokkenheid met de MQM vervolgd werd en daar er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de eerste aanklacht tegen u, kan er ook geen geloof worden gehecht aan deze tweede aanklacht tegen u.(...)"

En:

"Ten slotte kunnen uw overige documenten bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw schooldocumenten zeggen mogelijks iets over uw scholing , de map medische documenten geven een zicht over uw medische afspraken die u heeft gehad in België en de map van loonbrieven vertellen iets over uw tewerkstelling in België. Al de documenten betreffende de interne onenigheid die u heeft met uw werkgever, werden besproken. Kan nog aan worden toegevoegd dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Zo kan de inhoud van de verklaring afgelegd door uw vader betreffende uw problemen betwijfeld worden. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat (ver)vals(t)e documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken."

De Raad stelt vast dat verzoekers geen enkele poging ondernemen om voorgaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, te weerleggen. Verzoekers beperken zich er immers toe te stellen dat de vaststelling van de commissaris-generaal, dat uit algemene informatie zou blijken dat gezien de heersende corruptie in Pakistan alle soorten documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden, niet meer dan een algemene overweging is. Met dergelijk vage en nietszeggende kritiek tonen zij echter niet aan dat de informatie waarop de bestreden beslissingen werd gebaseerd en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus Pakistan Corruptie en documentenfraude, 21 januari 2021), niet accuraat of niet langer actueel zou zijn. Zij brengen bovendien geen andersluidende informatie bij die de vaststellingen van de commissaris-generaal kunnen doen ombuigen. Ook waar zij de commissaris-generaal verwijten beroep te doen op een nieuwsartikel, terwijl tegelijk wordt gesteld dat Pakistaanse documenten gemakkelijk vervalst worden, stelt de Raad vast dat verzoekers geen andersluidende informatie bijbrengen die kan ingaan tegen de vaststellingen zoals die blijken uit de bestreden beslissingen. Verzoekers gaan verder niet in op de inhoud van hun documenten, waardoor de motieven van de commissaris-generaal dienaangaande onbesproken worden gelaten en door de Raad integraal worden overgenomen.

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers een artikel van "Business Standard", "Govt oppression of Muhajir political activists continues in Pakistan" van 24 september 2022 (stuk 4) en een artikel van Refworld "Pakistan arrests five MQM party leaders after violent protest" van 23 augustus 2016 (stuk 6). Voormelde artikels zeggen echter niets over verzoekers' persoonlijke situatie en voorgehouden problemen, maar beschrijven louter de situatie in Pakistan m.b.t. de vervolging van leden van de MQM partij, wat *in casu* niet ter discussie wordt gesteld. Verzoekers tonen middels met deze artikels verzoekers betrokkenheid en precieze rol binnen de MQM partij op geen enkele wijze aan, laat staan dat zij hiermee enige toelichting geven omtrent de beoordeling van de door hen aangehaalde vluchtmotieven. M.b.t. de getuigenverklaring van verzoekers voormalige buurman, opgesteld op 21 september 2022 te Karachi (stuk 5 bij het verzoekschrift en stuk 1 bij de aanvullende nota) stelt de Raad vast dat dit document louter uitgaat van een derde en een loutere persoonlijke verklaring betreft zonder enige garantie van betrouwbaarheid te bieden. Dergelijke verklaring, waarbij zelfs niet met zekerheid kan worden achterhaald van wie zij uitgaat, betreft geen authentiek stuk maar is louter een bevestiging van de eenzijdige verklaring van de auteur. Dit document kan bovendien geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd m.b.t. hun vluchtrelaas, zoals verder *infra* wordt toegelicht. Dit attest komt dan ook voor als complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure.

Verzoekers leggen bij het verzoekschrift nog een kopie van hun identiteitskaart neer (stuk 7 bij het verzoekschrift). Hieromtrent dient opgemerkt dat de kopieën niet werden opgesteld in de taal van de rechtspleging en dat zij niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: Procedurereglement) neemt de Raad bij

gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging. Ten overvloede is het opmerkelijk dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud, gevraagd naar identiteitsdocumenten, uitlegde dat hij die niet in zijn bezit heeft en dat het voor hem heel moeilijk is om deze documenten te bekomen en dat zijn familie zijn documenten verstopt, verwijderd, weggedaan en verbrand heeft, waarna hij dan weer verklaarde dat zijn identiteitskaart en zijn paspoort werden ingehouden door de smokkelaar (CGVS verhoor verzoeker, p. 12). Verzoekster verklaarde dat haar paspoort samen met haar identiteitskaart werd afgenomen door de smokkelaar (CGVS verhoor verzoekster, p. 7). Verzoekers geven geen verdere uitleg over de wijze waarop zij plots in bezit zouden zijn van een kopie van hun identiteitskaart en de reden waarom zij niet in staat waren die documenten eerder neer te leggen ten tijde van het indienen van hun verzoek om internationale bescherming.

M.b.t. het krantenartikel dat verzoekers voegen bij hun aanvullende nota (stuk 8), merkt de Raad op dat de inhoud van de vertaling zoals opgenomen in punt 6 van de aanvullende nota niet overeenstemt met de verklaringen van verzoeker. Volgens het krantenartikel zou verzoekers moeder op 16 juni 2021 verklaren dat zij geen enkele relatie meer heeft met haar zoon, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 23 maart 2022 nog verklaarde dat hij contact heeft met zijn broer en moeder en het goed met hen gaat (CGVS verhoor, p. 5). Bovendien werd het krantenartikel niet opgesteld in de taal van de rechtspleging en dat het niet vergezeld werd van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van Procedurereglement neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging.

Hoewel verzoekers zich hebben ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, zowel bij het indienen van hun asielverzoek als bij hun verzoekschrift en aanvullende nota, oordeelt de Raad dat, gelet op voorgaande uiteenzetting deze documenten omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.4.4. Verzoekers brengen niets in tegen de vaststelling dat zij nalieten om na hun aankomst in Europa een beschermingsverzoek in te dienen, wat reeds een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van hun asielrelaas en hun vermeende vrees. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van een onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoekers niet onmiddellijk een verzoek om bescherming hebben ingediend in Italië, maar er wel 3 à 4 dagen zijn gebleven en er op een legale wijze naartoe zijn gereisd, is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relatieveert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hen geschetste problemen. Bovendien valt hun bewering, dat zij drie jaren ondergedoken hebben geleefd omdat de Pakistaanse politie naar hen op zoek zouden zijn, niet te rijmen met het feit dat zij in bezit van hun eigen paspoort voorzien van een geldig visum hun herkomstland hebben kunnen verlaten. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast wat volgt: *“Aansluitend vroeg u geen asiel aan bij uw aankomst in Europa, zijnde in Italië, terwijl u daartoe wel de kans had, des te meer gezien uw visum voor dertien dagen (NPO, p.23). U verklaart dat u initieel naar het Verenigd Koninkrijk wilde gaan (NPO, p.23). Dat u naliet daar asiel aan te vragen geeft verder aan dat u op dat ogenblik waarschijnlijk niet echt op zoek was naar internationale bescherming hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarbij kan het CGVS nog opmerken dat u Pakistan verliet met uw eigen paspoort waardoor uw bewering dat er valse aanklachten tegen u zijn opgestart niet ernstig kunnen worden genomen. Immers, indien u zou gezocht worden door de Pakistaanse overheid is het weinig aannemelijk dat u het risico zou nemen om met uw eigen paspoort het land te verlaten, vooral gezien de ernst van de aanklachten tegen u, waar mogelijks zelfs de doodstraf op staat en het feit dat u veroordeeld zou zijn door een anti- terrorisme rechtbank. Uw bewering dat uw visum via de smokkelaar geregeld werd, neemt niet weg dat u en uw gezin onder jullie eigen identiteit reisden, dit terwijl u een gezocht man zou zijn. Overigens kunt u uw bewering dat uw visum via een smokkelaar geregeld werd ook niet hard maken, daar u uw paspoort niet wenst voor te leggen (zie supra). Ook deze vaststelling ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.”*

5.4.5. Waar verzoekers menen dat de commissaris-generaal te ver gaat door te vermoeden dat zij niet oprecht zouden zijn omwille van het feit dat zij verklaard hebben dat hun paspoort door een smokkelaar werd afgenomen toen zij tickets kochten voor het Verenigd Koninkrijk, komen zij niet verder dan datgene te herhalen wat zij verklaard hebben bij het CGVS. Door hierbij te wijzen op de kopie van hun identiteitskaart, gevoegd als stuk 7 (zie *supra*), werpen zij, mede gelet op de hierboven gedane vaststellingen omtrent die documenten, geen ander licht op de overwegingen aangaande het niet voorleggen van hun paspoort. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in de vaststelling dat gelet op verzoekers werkzaamheden bij de Nadra, waarbij hij verantwoordelijk was voor de uitgifte van identiteitsdocumenten, redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij op de hoogte is van het belang van dergelijke documenten, waardoor het doet verbazen dat hij zijn paspoort zou hebben afgegeven aan een smokkelaar of hij dit paspoort zou hebben laten vernietigen door zijn familie (zie *supra*). Hierbij stelt de Raad nog vast dat de verklaringen over de smokkelaar niet overtuigen nu verzoekers niet kunnen verklaren hoe het visum in het paspoort is gekomen en nu zij zich ertoe beperken te stellen dat verzoekers schoonbroer contacten had met de smokkelaar en die alles heeft geregeld (CGVS verhoor verzoeker, p. 23). Dat de commissaris-generaal het asielrelaas niet op zijn eigen merites heeft beoordeeld, maken zij niet aannemelijk. De volgende motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“Vooreerst dient er gewezen te worden op het ontbreken van uw identiteitsdocumenten, waaronder uw paspoort. U legt dan wel een tal van documenten neer om uw asielrelaas te ondersteunen, maar u kan op geen enkele manier, ontegensprekelijk, uw identiteit aantonen. Gezien uw bewering dat u jaren gewerkt heeft voor de NADRA, de Pakistaanse dienst die identiteitskaarten uitvaardigt, waardoor u het belang van identiteitsdocumenten dient te kennen, is het des te bevreedender dat u geen enkel officieel identiteitsdocument wist neer te leggen. Hiernaar gevraagd verklaart u dat de smokkelaar deze heeft afgenomen toen hij beweerde tickets te gaan kopen naar het Verenigd Koninkrijk (NPO, p.12). Echter kan deze blote en stereotiepe verklaring niet overtuigen. Hierdoor ontstaat dan ook het sterke vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt, waarschijnlijk daar de informatie daarin niet overeenstemt met uw verklaringen. Gevraagd of u dit verlies in België hebt aangegeven verklaart u voltijds bezig te zijn met werken in België (NPO, p.12). Echter hebt u voldoende tijd gehad om hier vaststelling van te laten maken. Dit alles zet op voorhand reeds uw oprechtheid op losse schroeven. U kunt immers niet ontegensprekelijk aantonen de persoon te zijn die vermeld staat in de overige door u neergelegde documenten.”*

5.4.6. In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vervolgens vast dat verzoekers vermeende problemen met betrekking tot de identiteitsfraude in 2013 niet kunnen overtuigen omdat hij hieromtrent wisselende en vage verklaringen aflegt. Dat verzoeker enerzijds verklaart dat de fraude werd gepleegd omdat enkele slechte mensen van hem misbruik hebben gemaakt (CGVS verhoor, p.17), maar anderzijds stelt dat dit het gevolg was van het feit dat het te druk was en onmogelijk was om iedereen te controleren en dat dit werk ‘per vergissing’ werd gedaan (CGVS verhoor, p. 17) betreft een opvallende tegenstrijdigheid die betrekking heeft op de oorsprong van verzoekers problemen en de geloofwaardigheid van zijn relaas derhalve sterk ondermijnt. Door in het verzoekschrift simpelweg te ontkennen dat hij zich zou hebben tegensproken en te opteren voor één bepaalde optie, namelijk dat het ging om een onopzettelijke productie van illegale identiteitskaarten en dat deze operatie bewust gestuurd werd door enkele personen, waar hij helaas geen informatie over heeft, doet die tegenstrijdigheid, die betrekking heeft op een belangrijk element van zijn asielrelaas, niet opheffen. Dat verzoeker bovendien niets kan vertellen over deze ‘slechte mensen’ (CGVS verhoor, p. 16-17: *“wie zijn die slechte mensen? Mensen binnen de partij, ik ken die mensen niet” – “verschillende mensen, ik kan ze niet tellen”*) en zelfs verklaarde dat hij ze niet kent, maar zij wel tot zijn partij behoren (CGVS verhoor, p. 16), tart alle verbeelding en valt hoegenaamd niet te rijmen met het gegeven dat verzoeker hierbij nog toevoegt dat de partij door die slechte mensen een slecht imago heeft gekregen. Het kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker meer concrete informatie zou kunnen geven omtrent de identiteit van die mensen die volgens hem schuld hebben aan de verandering binnen de partij waarvan hij lid is wat vervolgens heeft geleid tot zijn problemen waardoor hij zijn land is ontvlucht. Het gebrek aan dermate cruciale informatie is zeer nefast voor de geloofwaardigheid van zijn relaas. De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“Primo legt u vage verklaringen af over de beweerde identiteitsfraude waaruit uw problemen zijn ontstaan. U verklaart dat er valse identiteitskaarten werden gemaakt omdat enkele slechte mensen misbruik maakten van jullie (NPO, p.14). Echter kan u verder niets vertellen over deze ‘slechte mensen’. U vertelt alleen dat het verschillende mensen zijn binnen uw partij maar dat u deze mensen niet kent (NPO, p.16). Het is echter opvallend dat u nadien aangeeft dat het maken van deze valse identiteitskaarten ‘per vergissing’ gebeurde. U vertelt hierover dat omwille van de drukte bij het NADRA- kantoor tijdens de verkiezingen het onmogelijk werd om iedereen te controleren (NPO, p.17). Dat u initieel beweert dat er opzettelijke fouten werden gemaakt door slechte mensen, en later beweert dat er onopzettelijke, menselijke fouten zijn gebeurd, is niet ernstig te nemen.*

Secundo zijn uw verklaringen over de verschillende FIR's, arrestaties en doden die uit dit incident voortvloeiden maar weinig overtuigend. Zo kan u niet vertellen welke collega's welke straf hebben gekregen (NPO, p. 18). U beweert dat enkele medewerkers gedood zouden zijn door de politie, maar kan niet vertellen over wie het precies gaat (NPO, p. 18). Gevraagd wat er met andere medewerkers gebeurde antwoordt u gewoonweg 'ik heb geen contact met hen' (NPO, p. 18). Uw schoonbroer zou u er louter over verteld hebben (NPO, p. 18). U hebt daarbovenop ook geen kennis over de eigenlijke straffen die op zulke fout staan, er zou 'vanalles' kunnen gebeuren (NPO, p. 19). Dat u vreest hiervoor aangeklaagd te worden maakt het weinig aannemelijk dat u deze straffen nooit zou opgezocht hebben of gevraagd zou hebben aan uw advocaat. Dat uw kennis hierover ondermaats is, doet verder vermoeden dat u hier niet helemaal oprecht over bent."

5.4.7. De Raad treedt de commissaris-generaal vervolgens bij waar geoordeeld wordt dat het opmerkelijk is dat verzoeker zelf een rechtszaak zou aanspannen tegen de Pakistaanse overheid en dit in 2016 voor feiten die zich hebben afgespeeld in 2013 terwijl hij op dat moment nog geen FIR had ontvangen (CGVS verhoor, p. 19). Bovendien is dergelijk gedrag des te merkwaardiger nu hij geen enkele informatie kon geven over de mogelijke straffen die boven zijn hoofd zouden hangen (CGVS verhoor, p. 19) en hij evenmin enig voorbeeld kon aanhalen van andere werknemers die iets zou zijn overkomen (CGVS verhoor, p. 21: "ik kan geen namen vertellen"). Door in het verzoekschrift louter te stellen dat hij niet inziet waarom dit vreemd zou zijn nu hij dit op aanraden van zijn broer deed om zichzelf te verdedigen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan te herhalen wat hij reeds verklaard heeft tijdens het persoonlijk onderhoud nu hij meedeelde dat hij zelf naar de rechtbank is gestapt om zichzelf te redden en dat zijn broer hem had gezegd "red jezelf". De Raad merkt nog op dat de overige motieven van de commissaris-generaal, omtrent de inhoud van de oproepingsbrieven en FIR-documenten die door verzoeker werden neergelegd, volledig onbesproken worden gelaten en pertinent en draagkrachtig worden geacht waardoor zij integraal worden overgenomen: "Dat u *quarto* op basis van deze informatie op eigen houtje een rechtszaak aanspant tegen de Pakistaanse overheid is dan ook uitermate bevreemdend te noemen. U start een rechtszaak in 2016 rond problemen in 2013 zonder dat u zelf werd aangeklaagd, u geen kennis heeft van de mogelijke straffen en geen enkel voorbeeld kan aanhalen van andere werknemers die iets zou zijn overkomen (NPO, p. 19). U startte samen met een advocaat een procedure, die u verbazend genoeg niet hebt verdergezet (NPO, p. 17). De procedure lijkt voornamelijk een intern geschil te zijn binnen de NADRA, tussen u en uw overste, waarbij uw advocaat vooral de manier waarop de NADRA haar interne onderzoek naar u voerde, hekelt. De rechtbank riep u enkele malen op om uw verhaal te doen, maar u bent daar niet verschenen. U verklaart dat u onmiddellijk na het starten van deze zaak gevlucht bent wegens arrestatiebevelen op basis van uw problemen wegens uw betrokkenheid bij MQM (zie verder) (NPO, p. 18). Echter klopt deze verklaring niet. U startte de rechtszaak in juni 2016 en de partijen werden blijkens uw documenten opgeroepen naar de rechtbank te komen op 19 augustus 2016. Jullie werden later opnieuw opgeroepen op 20 september 2016. Het is bijzonder dat u vertelt op de vlucht te zijn voor een arrestatiebevel op dat moment, want uw eerste aanklacht omwille van uw banden met de MQM, dateert van 22/08/2016. Op deze FIR volgden drie arrestatiebevelen: dd. 12/10/2016, 13/11/2016 en 24/01/2017, dus na de zittingsdata. Dat u verscholen zat en daarom niet zou kunnen opdagen kan alvast niet overtuigen. Gevraagd naar de huidige stand van zaken van dit proces moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt geen idee en verwijst louter naar een document dat u hebt afgegeven. Er kan echter verwacht worden dat als u dit element inroept als vluchtreden en er in Pakistan een proces lopende zou zijn, u op de hoogte bent hiervan. U bent bovendien geschoold en had het document zelf kunnen lezen of het kunnen navragen in Pakistan. Het CGVS gaat ervan uit dat de zaak afgesloten is, en dus niet meer lopende, aangezien er duidelijk op het document staat aangegeven dat indien u niet komt opdagen het dossier zou worden afgerond (NPO, p. 17-18). Aangezien er op dit moment geen enkele FIR of arrestatiebevel is uitgevaardigd in verband met deze interne kwestie tussen u en uw werkgever en de politie niet actief naar u op zoek blijkt te zijn hebt u niet kunnen overtuigen een actuele vrees voor vervolging te hebben omwille van identiteitsfraude in 2013. Niets wijst er immers op dat deze aanklacht omtrent een interne kwestie bij uw werkgever uitmondde in een strafrechtelijke vervolging."

5.4.8. Verzoekers verklaringen aangaande zijn vrees voor een familie voor wie hij weigerde valse identiteitsdocumenten te maken, overtuigt de Raad net zomin als de commissaris-generaal nu die vrees slechts gebaseerd lijkt te zijn op een vermoeden. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij niet had gezien wie er in de auto zat die tegen zijn motorfiets had gereden (CGVS verhoor, p. 19) en kwam hieromtrent niet verder dan mee te delen dat hij die personen louter verdacht omdat ze hem bedreigd hadden. Verzoeker laat de volgende motieven, die door de Raad worden overgenomen, eveneens onbesproken, waardoor ook deze integraal worden overgenomen: "Tertio verklaart u aangevallen te zijn door een familie die documentenfraude wilde plegen in uw NADRA kantoor maar u dit niet wilde doen voor hen. U vertelt dat deze familie even later tegen u zijn gereden toen u op een motorfiets zat. Echter blijkt uit uw

verklaringen dat u deze personen in dat voertuig niet hebt gezien, u was immers bewusteloos. U hebt het over een vermoeden (NPO, p.19). U legt omtrent dit incident een medisch document neer van 27 mei 2015. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden wat er precies gebeurd is en wat of wie de oorzaak van het incident was. Daarbovenop betreft het een kopie waaraan geen enkele bewijswaarde gegeven kan worden aangezien Pakistaanse documenten gevoelig zijn aan corruptie. U haalde later in uw verklaringen deze problemen niet meer aan. Het CGVS stelt vast dat u op dit moment geen actuele vrees koestert omtrent deze familie op basis van uw verklaringen.”

5.4.9. Samen met de commissaris-generaal acht de Raad verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn rol in de MQM partij niet aannemelijk vooreerst gelet op het feit dat verzoeker allerminst duidelijk is omtrent de aard van zijn rol die hij binnen die partij zou hebben ingenomen. Zo benadrukt hij in zijn verzoekschrift dat hij een actieve rol heeft bekleed binnen de MQM en dit voornamelijk in het kader van lokale bijeenkomsten/vergaderingen die hij mee in goede banen heeft geleid. Dergelijk betoog strookt echter niet met zijn verklaringen bij het CGVS die doen uitschijnen dat hij slechts een zeer beperkte rol had binnen die partij. Hij verklaarde immers dat het zijn taak was om ‘gewoon naar de vergaderingen’ te gaan als vrijwilliger (CGVS verhoor, p. 10), dat hij tijdens die vergaderingen de plaatsen moest toewijzen (CGVS verhoor, p.12) en dat die vergaderingen op ‘verschillende tijdstippen’ plaatsvonden, maar hierover niets kon zeggen (CGVS verhoor, p. 11). Dat verzoeker daarbij verder verklaarde dat het slechts zou gaan om één vergadering om de twee of drie maanden (CGVS verhoor, p.12), wijst er allerminst op dat hij binnen die partij een actieve rol heeft bekleed. Dit geldt des te meer nu hij, gevraagd naar zijn specifieke functie binnen de partij niet verder kwam dan ontwijkend te antwoorden dat hij goed opgeleid was en men hem daarom in Nadra liet werken (CGVS verhoor, p. 10). De commissaris-generaal kwam op basis van zijn oppervlakkige en summieze verklaringen op goede gronden tot de conclusie dat verzoeker geen actief lid was in de werking van MQM, doch hoogstens een vrijwilliger die zo nu en dan aanwezig was op bijeenkomsten. Naast het gegeven dat verzoeker zijn actieve rol binnen de partij allerminst aannemelijk maakt, stelt de Raad vast dat verzoeker er ook amper kennis van heeft, wat uitermate doet verbazen nu verzoeker nochtans verklaarde lid te zijn van 2006 tot 2016. Zoals *supra* reeds aangestipt kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij meer zou kunnen zeggen over waar de partij precies voor stond nu hij opmerkte dat het imago van de partij veranderde doordat slechte mensen zich bij de partij voegden. Waar verzoeker zijn gebrek aan kennis tracht te verantwoorden stellende dat hij die partij slechts vervoegde omdat hij een school diende te vinden, dient enerzijds opgemerkt dat die overweging reeds in rekening werd gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing en anderzijds dat dit dan weer strijdt met zijn stelling dat hij binnen die partij een actieve rol bekleedde. De Raad stelt vast dat op goede gronden werd geoordeeld dat verzoeker, ondanks zijn voorgehouden actieve rol en ondanks zijn 10-jarig lidmaatschap niet verder kwam dan erop te wijzen dat MQM een vlag heeft met groen, rood en wit (CGVS verhoor, p. 9), dat Altaaf Hussein die in Londen woont, de partij oprichtte in 1984 (CGVS verhoor, p. 9-10), maar hij, op de vraag wat de ideologie is van de partij, wie de leden zijn van de MQM, wat de standpunten ervan zijn en hoe groot de partij is, niet kon antwoorden (CGVS verhoor, p. 7-9) en zich moest vergenoegen met de stelling dat hij MQM goed vond op dat moment en dat er verschillende politieke partijen zijn maar dat MQM de grootste partij is in Karachi. Verzoekers summieze kennis getuigt allerminst van een actieve rol binnen de partij zoals hij in het verzoekschrift laat uitschijnen. Nu uit verzoekers verklaringen slechts een beperkte rol kan worden ontwaard binnen de MQM, kan niet worden ingezien waarom hij gelet op dergelijk laag profiel een doelwit zou vormen voor de Pakistaanse autoriteiten. Dit geldt des te meer nu hij toegaf dat hij geen hoge functie had binnen de partij, maar zichzelf omschreef als een ‘kleine werker’ (CGVS verhoor, p.21) Door in het verzoekschrift er op te wijzen dat hij wel degelijk meer kennis had en hij ook verwezen heeft naar het hoofdkwartier in Karachi, met name “nine zero”, doet hij geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen en aan de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die luiden als volgt: “*Primo moet het CGVS opmerken dat u amper enige kennis hebt van MQM. Zelfs als u verklaart dat u deze partij vervoegde via vrienden om een school te vinden mag toch redelijkerwijze verwacht worden dat u iets weet van die partij, u was immers lid van 2006 tot 2016 (NPO, p.7). U kan niet meer vertellen dan dat MQM een vlag heeft met groen, rood en wit en dat Altaaf Hussein die in Londen woont, de partij oprichtte in 1984 (NPO, p.9-10). U kon verder niets vertellen over hun ideologie, uw motivatie om lid te zijn, de leden van MQM, de standpunten van MQM en de grootte van de partij (NPO, p.7-9). U kan door deze summieze kennis over MQM niet overtuigen actief lid te zijn geweest. Bovendien legde u geen enkel stuk neer dat uw beweerde band tussen deze partij en u zou kunnen aantonen.*

Secundo wordt bovenstaande vaststelling verder ondersteund door uw beperkte rol in de partij. U vertelt dat uw taak binnen de partij was om ‘gewoon naar de vergaderingen’ te gaan als vrijwilliger. U moest dan medewerkers plaatsen toewijzen (NPO, p.11). Gevraagd naar de frequentie van deze vergaderingen verklaart u dat het op ‘verschillende tijdstippen’ was, u voegt hieraan toe dat u er niets van kan zeggen (NPO, p.10-11). Gevraagd hoe vaak u naar deze vergaderingen ging antwoordt u slechts ‘verschillende

keren'. Hier verder op doorgevraagd verklaart u één keer om de twee of drie maanden te gaan. U vertelt dat er op zo een vergaderingen toespraken worden gehouden door grote leiders zoals Farooq Sattar (NPO, p.11). Opnieuw komt u niet verder dan oppervlakkige verklaringen. Op basis van uw oppervlakkige en summierere verklaringen kan er vastgesteld worden dat u geen actief lid was in de werking van MQM. Hoogstens een vrijwilliger die zo nu en dan aanwezig was op bijeenkomsten.

Tertio kan u niet overtuigen dat u op basis van dit laag profiel bij MQM een doelwit zou vormen voor de Pakistaanse autoriteiten. U vertelt dat u aanwezig was op de speech van Altaaf in augustus 2016, waar er rellen zijn uitgebroken. Op dat moment zouden de Pakistaanse autoriteiten iedereen die betrokken was met MQM arresteren. U kon echter op tijd wegluchten. Gevraagd naar wie er die dag werd gearresteerd kan u enkele namen geven van grote leiders die werden opgepakt die dag zoals Farooq Sattar. Gevraagd of er andere leden, zoals u, opgepakt werden kan u geen enkel voorbeeld geven (NPO, p.21).

Quarto kan u niet overtuigen dat er actief gezocht wordt naar u door de Pakistaanse autoriteiten. Hierbij legt u twee FIR (en hun vertaling) neer en 3 arrestatiebevelen verbonden aan de eerste aanklacht, die tegen u zouden zijn uitgevaardigd. Op 22 augustus 2016 werd een FIR opgesteld waarin uw naam, samen met verschillende andere namen, werd vermeld als leden van MQM die wegluchtten na de speech van Altaaf. Er mag echter om verschillende redenen getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze FIR, de hier aan verbonden 3 arrestatiebevelen en het vonnis van de rechtbank. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat gezien de heersende corruptie in Pakistan, alle soorten documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden. Ten tweede staat u vermeld in een FIR dd. 22/08/2016, uitgevaardigd door het "Artillery Maidan" politiestation. Uit toegevoegde publieke informatie blijkt dat dit politiebureau inderdaad na de rellen van 22/08/2016 twee FIR uitvaardigde, maar de wetsartikels die in deze FIR geregistreerd staan, blijkens het nieuwsartikel, komen niet overeen met de artikels die vermeld staan in uw FIR. Bovendien komen twee van de artikels waaronder u aangeklaagd werd, zijnde 121 en 121 A, waaronder men aangeklaagd kan worden wanneer men oorlog voert tegen Pakistan, over als zijnde volledig misplaatst, temeer andere artikels (zoals 124A: sedition "afscheiding" e.a. die blijkens de publieke informatie daadwerkelijk in de FIR die omwille van dit incident uitgevaardigd werden, staan) onder deze afdeling (Of Offences Against The State) logischer zijn in een aanklacht wegens politieke rellen. De 3 hierop volgende arrestatiebevelen zijn dan ook ongeloofwaardig. Dat men tot driemaal toe, op drie in de tijd ver uit elkaar liggende momenten het politiebureau verantwoordelijk voor de FIR benoemt als "Artillery" ipv "Artillery" wijst verder op het ongeloofwaardige van deze documenten. Tenslotte verklaart u dat een anti- terrorisme rechtbank een uitspraak gedaan heeft in deze aanklacht. Echter bij het nalezen van dit vonnis blijkt dat het gebruikte Engels van deze tekst (vooral in deel 4, waar de strafmaat bepaald wordt), van dusdanig laag niveau is, dat er kop noch staart gemaakt kan worden van deze tekst (bv. "The alleged incidents of alleged incidents have gone underground and since the date of absent people"). Dit ondermijnt dan ook elk geloof in de authenticiteit van dit document.

De tweede FIR waarin u betrokken werd, dd. 03/01/2017, handelt dan weer over moord (art 302). Vreemd genoeg legt u voor deze toch zeer ernstige aanklacht dan weer geen enkel ander document neer wat een zicht zou bieden op het verloop van de procedure. Daar u ook hier zogenaamd omwille van uw betrokkenheid met de MQM vervolgd werd en daar er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de eerste aanklacht tegen u, kan er ook geen geloof worden gehecht aan deze tweede aanklacht tegen u.

Ook de rest van uw verklaringen omtrent uw beweerde vrees wegens deze aanklachten, ondermijnen de geloofwaardigheid hiervan. Deze vaststelling wordt ondersteund door uw verklaring dat er **niet al te actief naar u gezocht wordt** en dit ondanks de ernst van de verschillende aanklachten tegen u, waarop mogelijks zelfs de doodstraf kan staan. U vertelt dan wel dat de politie 'verschillende keren' is langsgelkomen bij uw huis maar uw familie dit u niet vertelde omdat u ziek bent van de stress (NPO, p.22). Echter bent u sinds uw problemen in 2016 nog drie jaar in Pakistan gebleven, tot 2019, alvorens het land te verlaten. In die drie jaar hebt u geen nieuwe problemen ondervonden. U vertelt dan wel dat u ondergedoken leefde maar u had nog wel contact met uw vrouw, aangezien u in die periode enkele kinderen hebt gekregen (NPO, p.6 en 22). U haalt ook niet aan dat in die periode de politie bij uw vrouw en kinderen zijn gegaan die wél in Karachi verbleven. U haalt in die hele periode, van 2016 tot nu, slechts 2 incidenten aan: de politie zou één keer uw broer zijn komen halen om hem te ondervragen en in mei 2019 zouden ze opnieuw zijn langsgelkomen waardoor uw vader een hartaanval heeft gekregen en is overleden. Echter vermeldde u beide incidenten niet eerder bij de DVZ. Alsook zijn het blote beweringen waar u geen enkel ondersteunend document van weet neer te leggen (NPO, p.4). Als u werkelijk gezocht zou worden door de Pakistaanse autoriteiten op basis van de FIR die hierboven vermeld staan, is het weinig aannemelijk dat ze niet actief naar u op zoek waren in al die jaren. Zoals supra uiteengezet is de bij het verzoekschrift gevoegde getuigenverklaring evenmin van die aard om hier een ander licht op te werpen nu dit niet meer dan een subjectieve verklaring betreft, waarvan de waarachtigheid niet kan worden nagegaan.

De Raad oordeelt dat verzoekers bewering, dat hij omwille van zijn lidmaatschap van de MQM partij vervolging riskeert niet kan worden bijgetreden nu het op grond van zijn laag profiel een doelwit zou vormen voor de Pakistaanse autoriteiten. Zoals reeds *supra* besproken, volstaan de door verzoeker neergelegde documenten niet om zijn vrees aannemelijk te maken en is verzoeker hieromtrent niet in staat een dienstige verweer te voeren. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat verzoekers verklaring, dat hij een kleine werker was binnen de partij en zijn onwetendheid over de straffen die eventueel boven zijn hoofd zouden hangen (CGVS verhoor, p. 19) allerminst te rijmen zijn met zijn poging om talrijke documenten neer te leggen ter ondersteuning van het gegeven dat hij door de Pakistaanse autoriteiten zou vervolgd worden en zelfs zou worden onderworpen aan de doodstraf (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker). Het gegeven dat zijn verklaringen allerminst consistent zijn met de neergelegde documenten doet mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Bovendien doet verzoeker geen enkele dienstige poging om volgende motieven te weerleggen: *“Secundo zijn uw verklaringen over de verschillende FIR’s, arrestaties en doden die uit dit incident voortvloeiden maar weinig overtuigend. Zo kan u niet vertellen welke collega’s welke straf hebben gekregen (NPO, p.18). U beweert dat enkele medewerkers gedood zouden zijn door de politie, maar kan niet vertellen over wie het precies gaat (NPO, p.18). Gevraagd wat er met andere medewerkers gebeurde antwoordt u gewoonweg ‘ik heb geen contact met hen’ (NPO, p.18). Uw schoonbroer zou u er louter over verteld hebben (NPO, p.18). U hebt daarbovenop ook geen kennis over de eigenlijke straffen die op zulke fout staan, er zou ‘vanalles’ kunnen gebeuren (NPO, p.19). Dat u vreest hiervoor aangeklaagd te worden maakt het weinig aannemelijk dat u deze straffen nooit zou opgezocht hebben of gevraagd zou hebben aan uw advocaat. Dat uw kennis hierover ondermaats is, doet verder vermoeden dat u hier niet helemaal oprecht over bent.”*

De Raad acht verzoekers verklaringen omtrent de periode van onderduiken niet geloofwaardig waar hij, net zoals in zijn verzoekschrift, tegelijk aangeeft dat hij 14 à 15 maanden ondergedoken heeft geleefd nadat er een arrestatiebevel tegen hem werd uitgevaardigd en vervolgens aangeeft dat hij gedurende drie jaar 2016-2019 ondergedoken heeft moeten leven. Bovendien dient verzoekers verklaring, dat hij een periode ondergedoken zou hebben geleefd sterk te worden gerelativeerd nu verzoeker in de periode 2016-2019 kinderen heeft gekregen (CGVS, p. 6 en 22) en hij verklaarde dat hij zeer vaak is moeten verhuizen. Ook in het licht van het ongeloofwaardig bevonden vluchtmotief, kan niet worden ingezien waarom verzoeker ondergedoken zou moeten hebben leven. Dat verzoeker daarenboven ingrijpende incidenten zoals uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet heeft vermeld tijdens zijn interview bij de DVZ, namelijk dat de politie één keer zijn broer is komen halen om hem te ondervragen en dat ze in mei 2019 opnieuw zijn langsgesproken waardoor zijn vader een hartaanval heeft gekregen en is overleden, ondermijnt mede de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker verklaarde dat het interview bij de DVZ goed is verlopen en hij enkel de details niet had vermeld (CGVS verhoor, p. 3). Dat zijn vader is overleden aan een hartaanval omwille van een bezoek van de politie en dat zijn broer werd meegenomen, kan bezwaarlijk een detail worden genoemd.

5.4.10. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissingen oordeelden op dit punt op goede gronden als volgt: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het*

leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten

in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld. De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten.

Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van

hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.”

Het betoog in de verzoekschriften is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekers brengen geen informatie bij die in zou kunnen gaan tegen voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Sindh. Verzoekers slagen er evenmin in concrete elementen bij te brengen waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De Raad benadrukt dat in de veiligheidsanalyse een geheel van factoren in rekening is genomen om tot voormeld besluit te komen.

Verzoekers tonen niet aan dat er actueel in hun regio van herkomst, de provincie Sindh, sprake is van een situatie van een gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade.

De vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt worden dan ook overgenomen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de provincie Sindh in Pakistan een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

5.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid om hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Urdu machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de overige aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur wordt evenmin aangetoond.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummer RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO